

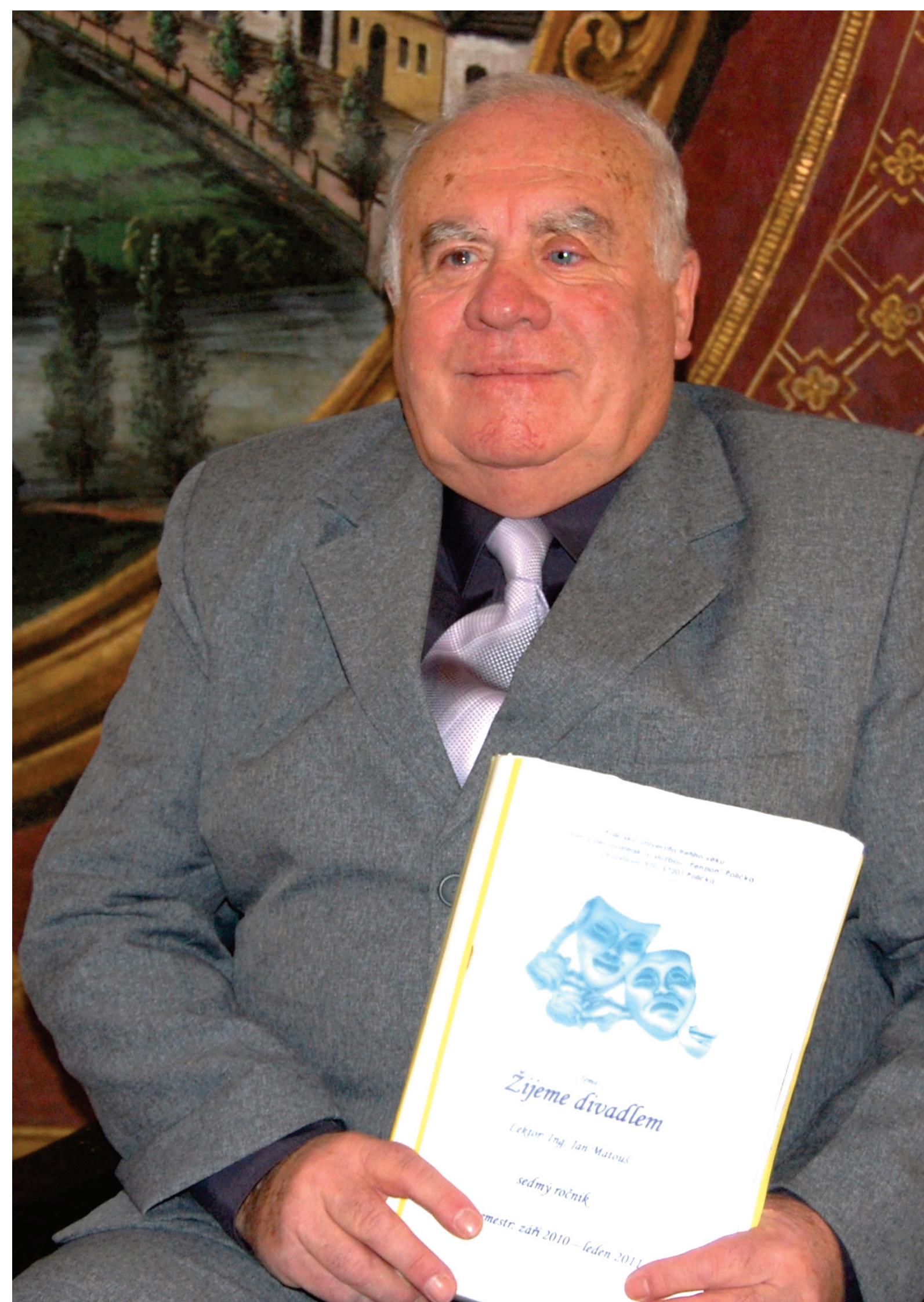
Jan Matouš

narozen 1941

Divadelní spolek Tyl Polička

Zlatý odznak J. K. Tyla za celoživotní hereckou, režijní, osvětovou a pedagogickou činnost v ochotnickém divadle v Poličce a okolí

Navrhlo: Občanské sdružení divadelních ochotníků

1974 - A. Benedetti: Milostné dostaveníčko

1978 - J. K. Tyl: Tvrdohlavá žena

1979 - A. Jirásek: Lucerna (role Kláška)

1982 - J. Makarius: Ostrov stříbrných holubic (role otce Wi - Slunce)

1983 - V. Dyk: Ondřej a drak (role starosty)

1984 - K. Čapek: Loupežník (role havíře), účast na okresní přehlídce v Jevíčku

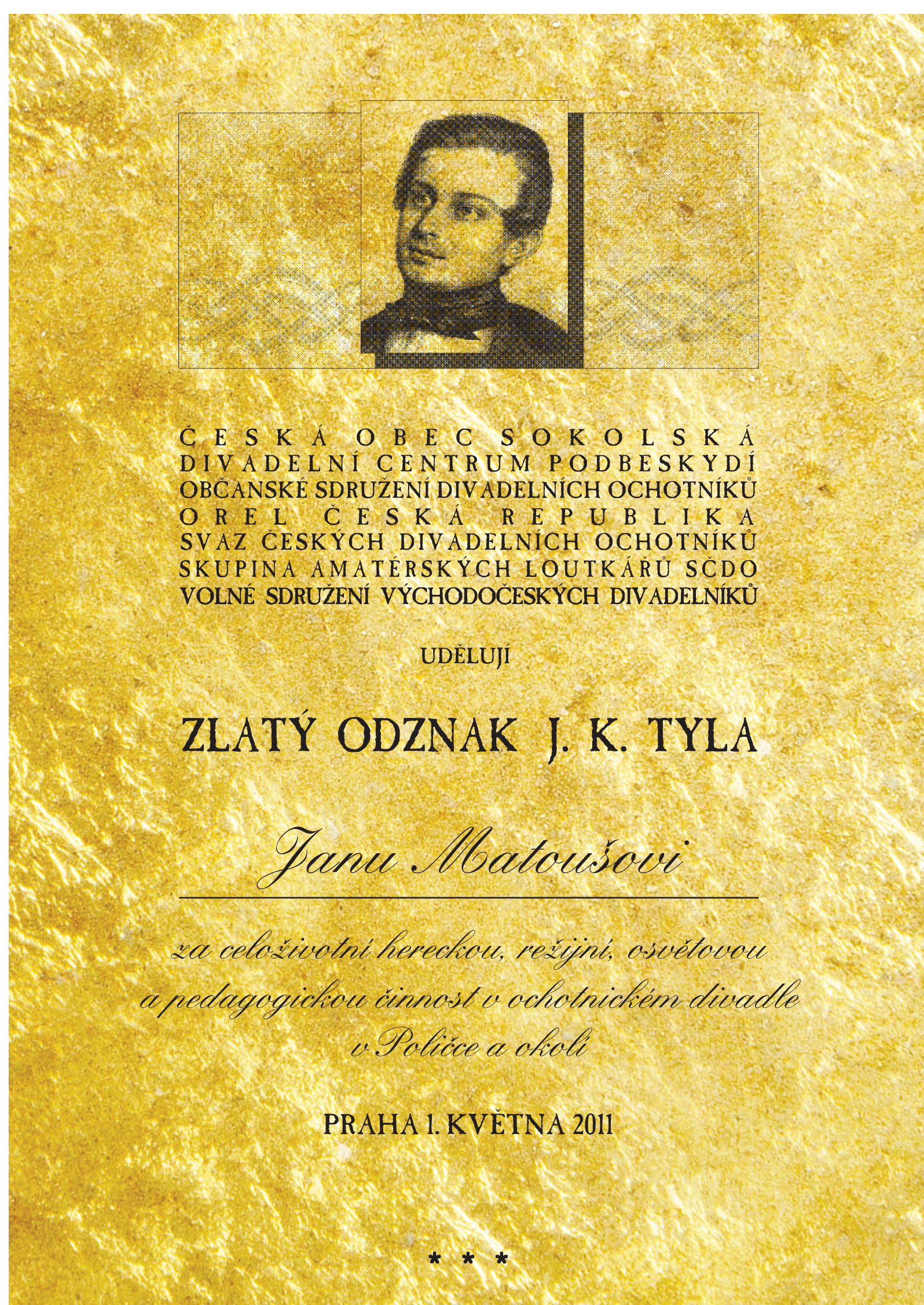
1992 - Fr. Zákrevs: Anežka (role děkana Hrona z Lichtenberga)

2004 - V. K. Klicpera: Každý něco pro vlast (díky režisérovi za nastudování hry k slavnostnímu otevření Divadelního klubu)

2011 - slavnostní převzetí zlatého odznaku při premiéře hry P. Erbese "Čistíčka"

Jan Matouš se narodil 8. února 1941. V ochotnickém divadle působí od roku 1954, kdy režíroval jednoaktovku *Milostné psaníčko*, ve které i hrál. Poté působil v Čáslavi v oblasti recitace jako vedoucí recitačního kroužku, se kterým se účastnil i krajských kol. Recitační činnosti se věnoval také v Brně při studiích na vysoké škole zemědělské. Během těchto let se rovněž účastnil ochotnických představení především v Čáslavi (*Kulatý svět*, *Dalskabáty*...).

Po návratu do Poličky se zapojil jako herec prakticky do všech divadelních představení poličských ochotníků až do nešťastné autonehody v roce 1999. Po zaklepání na nebeskou bránu a následném úniku z hrobníkovy lopaty se po rekonvalescenci plnou silou vrátil k ochotnickému divadlu, a to jako herec a inspicient, jako režisér představení studentů i dospělých, a též jako propagátor ochotnického spolku.

Od roku 2000 zrežíroval celkem čtyři hry (dvě pohádky a dále *Každý něco pro vlast* a *Milostné dostaveníčko*). Zorganizoval výstavu a nezapomenutelný průvod s ohňostrojem u příležitosti 190 let ochotnického divadla v Poličce, uspořádal několik besed v poličských středních školách o historii českého divadla, sepsal vlastní skripta a přednášel na univerzitě třetího věku. Svými výjezdy sloužil jako zpravodaj a spojka s okolním ochotnickým světem.